

gjort for mig, at der ikke vil blive lagt et Tryk paa Mange, som netop have daarligst Raad til at betale, hvis man lader de frivillige Gaver bestaa, men dette Tryk paa de mindre Formuende vil man netop borttage derved, at man giver fuldstændige Afsløsningsnummer. Det er det Andet, som ligger i Underændringsforlaget, og dernæst siges det, at, hvad Valgmenigheder og Sognebaand løsere angaar, ville vi lade Frivilligheden være det Raadende. Dette er ganske vist udtrykt i Ændringsforlaget — jeg er først senere bleven opmærksom derpaa — men jeg havde gjerne set, at der havde staaet: „Al Dfferpligt og al Dffring i Sognekirken bortfalder“, thi da var det klart udtalt, at Valgmenighedsmedlemmer, hvis de finde, at det er opbyggeligt, eller rettere, at det er formaalstjenligt, kunne vedblive med deres Dffring. Dette skulde jeg ikke have Noget imod, thi vel betvivler jeg ikke, at ogsaa en saadan Bestemmelse kunde lægge et Tryk paa enkelte Medlemmer af en Valgmenighed og paa enkelte Sognebaandsløsere — jeg tror nemlig lige saa lidt som de ærede Forslagsstillere, at saadanne Folk ere fuldkomne — men paa den anden Side vil jeg sige, at de i alt Fald af frit Villie og efter Hjertets Tilfkyndelse have sluttet sig til den Præst og til det Samfund, hvortil de have sluttet sig, og derfor kan Lovgivningsmagten naturligtvis ikke indlade sig paa at opstille sig som Beskytter i saa Henseende. I den Mening forekommer det mig, at det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, gjør — alene med den Undtagelse, at der muligvis burde have staaet „Sognekirken“ — en fuldstændig Indrømmelse til den modsatte Anskuelse. Smidlertid skal jeg dog anerkjende, at der er Noget i, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanjen) bemærkede, naar han sagde, at man berøvede de Medlemmer, som hverken have sluttet sig til nogen Valgmenighed eller ere Sognebaandsløsere, Noget af deres Frihed, men disse Anstødsstene — nemlig Dffringen i Kirken og det, at der bliver lagt et Tryk paa de Fattige, — som jeg har omtalt, har det ærede Medlem

Intet gjort til at borttrydde. Havde de tvende ærede Forslagsstillere f. Ex. stillet deres Forslag saaledes, at de havde forbudt Dffring for visse Handlinger, nemlig Rigtaler, Brudevielser osv., maatte de gjerne for mig have ladet den almindelige Gudstjeneste staa og maatte gjerne have tilføjet, at det er Præsten uforment at tage imod Gaver, om de fandt, at en saadan Tilføielse behøvedes. Min Mening er nemlig den, at der, hvad der er os Alle bekendt, i flere Menigheder og fra flere Menigheders Præsters Side finder en god Virksomhed Sted, idet der finder Opvækkelse og Opbyggelse Sted i Menigheden. Man kan nu have, hvad Mening man vil, om disse Opvækkelser — jeg har altid troet, at de vare gode, og haaber at skulle bevare denne min Tro — men saa meget er dog i alt Fald vist, at der er mange Steder eller dog enkelte Steder — thi jeg vil gjerne sige, at der paa mange Steder er et Forhold tilstede som imellem en Netsbetjent og hans Undergivne eller dem, der staa i Forhold til ham — hvor enkelte Menighedsmedlemmer, som have faaet sær Opbyggelse og ere blevene vakke ved det Ord, som Præsten har forkyndt, kunne have Lust til, uden netop at at fremstille sig paa Fødselsdage eller ved andre Leiligheder med deres Gaver, at give den vedkommende Præst en Gave. Foraaavdt kunde jeg altsaa nok gaa med det ærede Medlem, naar Forargelsen blev borttagen, og Tryk- ket paa de Fattige forsvandt, men det er jo ikke Tilfældet efter de ærede Medlemmers Forslag. Smidlertid antager jeg, at disse stille Gaver ville, selv om vi, hvad jeg haaber, vedtage det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, alligevel kunne finde Vej til Præsten, men om dette Punkt vil jeg dog sige, at jeg nok kunde være villig til at gjøre nogen Indrømmelse. I Dvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem, som haade tidligere og i Dag har havt Ordet i denne Sag, (Termanjen) stiller sig vel meget paa Frimenighedens Standpunkt. Naar han saaledes her anfører de Ord, at den, der underviser i Ordet, skal bele allerhaande Ondt med dem, han underviser, eller naar han siger: „Skal jeg ikke have Lov til at gjøre med Mit, hvad jeg vil?“, da vil